

Tárgy: peren kívüli levelezés tiltott felhasználása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2025. F. 147/8.**
(2024. V. 941.)

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2025. augusztus 13. napján** tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **szándékos fegyelmi vétséget** követett, ezért

**250.000,-Ft (azaz kétszázötvenezer Forint)
pénzbírság**

fegyelmi büntetéssel sújtja, **melynek végrehajtását 2 (kettő) évre felfüggeszti.**

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy **30.000 Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő képviselőjében jogi képviselője beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységéből eredő kötelességszegését kifogásolta.

A bejelentő jogi képviselője útján előterjesztett bejelentésében sérelmezte, hogy F.I.G. felperes jogi képviselője, az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő ellen indított perben előterjesztett kereseti kérelmében a bejelentő és a felperes közötti peren kívüli egyeztetésre hivatkozott és valótlanul azt állította, hogy a peren kívüli egyeztetés során a bejelentő elismerte a felperes követelését. Az eljárás alá vont ügyvéd a kereseti kérelemhez F/5. szám alatt csatolta a bejelentő által, a meghatalmazott jogi képviselője útján, a felek között történt peren kívüli egyeztetés során küldött egyezségi ajánlatát is. Ez az egyezségi ajánlat azonban tartalmazta, hogy a bejelentő jogi képviselője annak perbeli, vagy bármely eljárásbeli felhasználását kifejezetten kizárta. Bejelentésében ekként a bejelentő kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd peres eljárásban felhasználta a peres felek közötti peren kívüli egyeztetésre vonatkozó levelet, és azok alapján azt a valótlan állítást tette, hogy a bejelentő elismerte a peres eljárás tárgyát képező igényt.

Bejelentésében hivatkozott az ügyvédi etikai szabályzat 11.9. pontjára, mely szerint az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy peren kívüli egyeztetéssel kapcsolatos levelezéseket és ajánlatokat csak az ellenérdekű fél jogi képviselőjének hozzájárulásával használhatja fel jogi eljárás során. Erre tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd a hivatkozott levelet kizárólag a bejelentő jogi képviselőjének a hozzájárulásával használhatta volna föl, ilyen hozzájárulást azonban sem a bejelentő, sem annak jogi képviselője eljárás alá vont ügyvéd részére nem adott, sőt a levél perbeli vagy bármely más eljárásbeli felhasználását kifejezetten kizárta. A bejelentő nyilatkozatában az eljárás alá vont ügyvéddel szemben benyújtott bejelentését visszavonta és kérte, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben folyamatban lévő fegyelmi eljárást a kamara szüntesse meg.

A bejelentés alapján a vezető fegyelmi biztos elrendelte az előzetes vizsgálatot. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben igazoló jelentést nyújtott be és iratokat csatolt. Az eljáró fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot meghosszabbította.

A vizsgálati eljárás eredményeként az eljáró fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett. A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3), a 9. § (1) és (2), a 12. § (1) bekezdésének, valamint az Ügyvédi Etikai Szabályzat 11.9. pontjának rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács arról tájékoztatta a fegyelmi biztost, valamint eljárás alá vont ügyvédet, hogy a Fegyelmi Tanács határozatát tárgyalás tartás nélkül kívánja meghozni. A tájékoztatás kézhezvételét követően a fegyelmi biztos indítványát, az eljárás alá vont ügyvéd pedig észrevételeit a fegyelmi biztos indítványának kézhezvételét követően előterjesztette.

A tényállás:

A bejelentő és F.I.G. között 2023. március 6. napján ingatlan-adásvételi szerződés jött létre a [...] hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan adásvételére.

Az adásvételi szerződés alapján a bejelentővel szemben F.I.G. szavatossági igényt kívánt érvényesíteni, amely azonban peren kívül nem vezetett eredményre, és amely miatt az eljárás alá vont ügyvéd keresetlevelet terjesztett elő.

Az eljárás alá vont ügyvéd a keresetlevélben hivatkozott a felek peren kívüli egyeztetésének tartalmára és F/5 szám alatt csatolta a bejelentő jogi képviselőjének peren kívüli ellenajánlatát, arra hivatkozással, hogy a bejelentő abban elismerte felperes követelését. A becsatolt ellenajánlat külön tartalmazta, hogy az perben fel nem használható.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében arra hivatkozott, hogy az eljárás tárgyát képező, a bejelentő jogi képviselője által szerkesztett levél, az ellenajánlat összecsomósítását leszámítva semmilyen formátumot nem tartalmazott a korábbi olyan leveleihez képest, amelyekben nem került rögzítésre az a mondat, hogy kizárja azok más eljárásban történő felhasználását. Állítása igazolására mellékletként csatolta a bejelentő jogi képviselőjének levelét. Beadványában hivatkozott továbbá arra, hogy felek között több levélváltás volt, melyek közül nem volt mindegyik levélen látható a hozzájárulás megtagadása. Az pedig, hogy több levél közül egy olyan levél lett becsatolva a keresetlevél mellékleteként, melyben ez a nyilatkozat szerepelt, pusztán adminisztrációs hiba volt részéről. A keresetlevél írásakor sajnálatos módon, véletlenül került el a figyelmét az, hogy az annak mellékleteként csatolt levélben szerepelt bejelentő hozzájárulást kizáró mondata. Álláspontja szerint az ügy összes körülménye alapján nem valósult meg olyan szintű és mértékű etikai szabálysértés, amely jogkövetkezmény alkalmazását indokolná. Elismerte ugyanakkor, hogy tévesen, de becsatolta azt a levelet melyet a bejelentő kifogásol, ezért saját hatáskörben jelezte a bíróság részére, hogy a keresetlevél mellékleteként csatolt peren kívüli levelezéseket, az ügy körülményeire való tekintettel hagyja figyelmen kívül, azt az ítélet meghozatala során bizonyítékként ne értékelje. Beadványában kérte figyelembe venni az általa hivatkozott körülményeket, továbbá, hogy kezdő ügyvédként még csak 3 éve folytatja ügyvédi tevékenységét, alacsony vagyoni viszonyaira pedig aránytalan mértékű terhet róna a bíróság kiszabása. Kérte továbbá méltányolni, hogy eddigi ügyvédi tevékenysége során soha, semmilyen szabálysértés miatt nem tettek bejelentést ellene. Az eljárás alá vont ügyvéd indítványában előadta továbbá, hogy a bejelentő által tett panasz időközben okafogyottá vált, a felek közötti peres eljárásban ítélet hatályú egyezség született, a felek egymással teljeskörűen elszámoltak, így joghátrány senkit nem ért, a felek békésen lezárták a köztük felmerült vitás helyzetet. Hivatkozott továbbá arra, hogy a bejelentő panaszát visszavonta, melyre tekintettel kérte felmentését, illetve amennyiben annak nem adna helyt a bizottság, úgy a bíróság lehető legnagyobb mértékű mérséklését vagy a büntetés felfüggesztését.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy a peren kívüli levelezésnek a bejelentő jogi képviselője engedélye nélküli perbeli felhasználásával megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3), a 9. § (1) és (2), a 12. § (1) bekezdésének, valamint az Ügyvédi Etikai Szabályzat 11.9. pontjának rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el. Indítványában a fegyelmi biztos kérte, hogy a fegyelmi tanács a tényállást az eljárást kezdeményező határozatban foglaltakkal egyezően állapítsa meg, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján, melyre tekintettel állapítsa meg az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében. Indítványozta továbbá, hogy a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéddel szemben pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazzon, amelynek mértékét a büntetés középátlagos mértékéből kiindulva állapítsa meg, marasztalja továbbá eljárás alá vont ügyvédet, az eljárással felmerült költségekben.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

Az az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 9. § (1) bekezdése értelmében ügyvédi titoknak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást. a (2) bekezdés szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyvédi titkot megtartani. E titoktartási kötelezettség kiterjed az ügyvédi titkot tartalmazó iratra vagy más adathordozóra is.

Az Üttv. 12. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az ügyvédi titokkal az ügyfél vagy jogutódja jogosult rendelkezni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (ÜESZ) 11.9. pontja szerint az ügyvédi tevékenységet gyakorló a peren kívüli egyeztetéssel kapcsolatos levelezéseket és ajánlatokat csak az ellenérdekű fél jogi képviselőjének hozzájárulásával használhatja fel jogi eljárás során.

A fegyelmi tanács a tényállást a rendelkezésekre álló okirati bizonyítékok alapján aggálytalanul állapította meg, figyelemmel arra, hogy e körben az eljárás alá vont ügyvéd is ténybeli elismerő nyilatkozatot tett.

A Fegyelmi Tanács erre tekintettel megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az abban rögzített, annak perbeli felhasználását kifejezetten megtiltó rendelkezés ellenére, a megbízója képviselőjében indított perben becsatolta az ellenérdekű fél jogi képviselőjének peren kívüli ellenajánlatát, megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3), bekezdésének, az Üttv. 9. § (1) és (2), a 12. § (1) bekezdésének, valamint az Ügyvédi Etikai Szabályzat 11.9. pontjának rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt tényállást elismerte, nem vitatta, hogy a bejelentő által hivatkozott levelet a peres eljárásban becsatolta, cselekménye tárgyi súlyát vitatta, mely azonban a felelősség megállapíthatósága körében nem, hanem a joghátrány meghatározása körében értékelendő körülmény.

Az ÜESZ hivatkozott, 11.9. pontja egyértelmű előírást fogalmaz meg annak meghatározásával, hogy az ügyvéd a peren kívüli egyeztetéssel kapcsolatos levelezéseket és ajánlatokat csak az ellenérdekű fél jogi képviselőjének hozzájárulásával használhatja fel jogi eljárás során. Megjegyzi a fegyelmi tanács, hogy a hivatkozott rendelkezés szerint nem csupán abban az esetben nem lehetséges a peren kívüli levelezés felhasználása, ha azt levelében az ellenérdekű fél jogi képviselője kifejezetten kizárta, hanem akkor sem, ha abban ilyen nyilatkozatot nem tett. A szabályzat szerint ugyanis kifejezett hozzájárulás szükséges az ilyen levelezés felhasználásához. Ezért az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezése, hogy az egyéb peren kívül született levelek nem tartalmaztak ilyen nyilatkozatot, a becsatolt levél pedig tulajdonképpen csak azok tartalmát ismételte meg, nem foghatott helyt.

Az a tény azonban, hogy a bejelentő jogi képviselője levelében kifejezetten ki is zárta az ajánlat felhasználhatóságát, külön nyomatékot adott azon szándékának, hogy az ajánlat tartalmát nem kívánja a bíróságok tudomására hozni egy esetleges perbeli eljárásban.

Az Üttv. 9. § (1) bekezdése az ügyvédi titok fogalmát igen széleskörűen határozza meg, annak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást Jól látható, hogy az ügyvédi titok nemcsak az ügyfél által közölt adatokra terjed ki, hanem minden olyan ismeretre, amely az ügy ellátásával összefügg. Adott esetben ez lehet akár az ellenfél vagy annak jogi képviselője által elmondott, feltárt tény is. A jogviták egyezséggel történő rendezése érdekében biztosítani kell, hogy a megállapodás meghiúsulása esetén az ügyvéd által feltárt információk az ellenérdekű jogi képviselő útján ne juthassanak el korlátozás nélkül az ellenérdekű félhez, ezért az Üttv. úgy rendelkezik, hogy az információ átadása az Üttv. 10. § (1) bekezdése alapján még az ügyvéd saját ügyfele tekintetében is megtiltható. Ilyen kifejezett tiltás hiányában azonban természetesen az ügyvédi tevékenység gyakorlója, az ügyben érintett saját ügyfele számára a másik fél vonatkozásában ügyvédi titoknak minősülő információt is feltárhatja [Üttv. 10. § (1) bekezdés], de a titok megőrzésének kötelezettsége harmadik személy irányában enélkül is fennáll. Ennek ad nyomatékot az ÜESZ már hivatkozott 11.9. pontja is.

Fontos kiemelni a titoktartási kötelezettség terjedelmi meghatározásánál azt is, hogy az nemcsak az ügyvéd saját maga által készített irataira vonatkozik, de a birtokában lévő egyéb iratokra is – függetlenül azok forrásától –, amennyiben az irat olyan tény, adatot tartalmaz, amelyről hivatásának gyakorlása során szerzett tudomást. Ez lényegében tehát minden iratra kiterjed, amelyet saját ügyfelétől vagy az ellenérdekű féltől az ügyvéd kézhez kapott.

A Fegyelmi Tanács ekként osztotta a fegyelmi biztos azon álláspontját is, hogy a peren kívüli levelezés felhasználása az Üttv. 9. § (1) és (2), a 12. § (1) bekezdésének megsértését is megvalósította.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fenti fegyelmi vétségek szándékosan elkövetettnek minősülnek, hiszen az ügyvédeknek ismerniük kell a rájuk vonatkozó hivatásrendi normákat és ezen normák fentiek szerinti megszegése az állandó fegyelmi gyakorlat szerint szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel az Üttv. 108. § b) pontja és a 109. § (1) bekezdése, valamint a 111. § (1) bekezdése alapján állapította meg az általa mérlegelt alábbi szempontok figyelembevételével.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a peren kívüli levelezést az ellenérdekű fél kifejezett tiltása ellenére használta fel a peres eljárásban, továbbá az ügy tárgyi súlyának megítélése kapcsán azt, hogy ezzel összefüggésben a hivatás alapvető értékét jelentő ügyvédi titoktartással összefüggő kötelezettségek sérültek. Enyhítő körülményként vette figyelembe a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a mulasztását elismerte, hogy a bejelentő bejelentését visszavonta, továbbá, hogy a fegyelmi vétséget megvalósító szabályszegésnek az ügy érdemére csekély kihatása volt.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – egyezően a fegyelmi biztos indítványával – a pénzbírság fegyelmi büntetés áll arányban a fegyelmi vétség tárgyi súlyával.

A Fegyelmi Tanács tehát – az Üttv. 109. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fegyelmi vétség súlyára, a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, a feltárt összes körülmény figyelembevételével, mérlegelési jogkörében pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazott.

Figyelemmel azonban arra, hogy az eljárás alá vont ügyvédet korábban fegyelmi eljárásban nem marasztalták, cselekményét elismerte, továbbá az ügyben számos nyomatékos enyhítő körülmény volt megállapítható, a fegyelmi tanács megítélése szerint a fegyelmi büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, és elegendő ahhoz, hogy eljárás alá vont ügyvédet a jövőben a vonatkozó hivatásrendi normák fokozott figyelembevételére és betartására ösztönözze, ezért a fegyelmi büntetés végrehajtását a fegyelmi tanács az Üttv. 111. §. (1) bekezdése alapján felfüggesztette.

A Fegyelmi Tanács a határozatát az Üttv. 127. § (1) bekezdése és a FESZ 22.1. pontja alapján tárgyalás tartása nélkül hozta meg, figyelemmel arra is, hogy az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre álltak, a megállapított fegyelmi vétség egyértelmű, a fegyelmi felelősség megállapításához további bizonyítás felvétele nem vált szükségessé, és az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy a fegyelmi biztos által leírt mulasztás megvalósult.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40.2.b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. szeptember 11. napján jogerős és a felfüggesztett büntetés kivételével végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 147.)